

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 5 fra folketingsåret 1993-94, jf. Folketings-tidende 1993-94, FF sp. 821 og Tillæg A sp. 325, og B 67 fra folketingsåret 1994-95, jf. Folketings-tidende 1994-95, FF s. 3960 og Tillæg A s. 2171

En række sager har vist, hvor magtesløs en kommune er over for boligsociale problemer. Sociale problemer har både for indvandrere, flygtninge og danskere en tendens til at koncentrere sig i bestemte kommuner, bestemte kvarterer og bestemte bebyggelser. Det medvirker ofte til, at problemerne bliver selvforstærkende.

Den problemstilling bør ikke søges afhjulpel med tvang over for de berørte personer og familier. Der er tilfælde, hvor f.eks. indvandrere fra samme land ønsker at bo tæt på hinanden, og det skal de have lov til.

Men i dag er situationen ofte den, at folk med sociale problemer og uden bolig kun kan få anvist en lejlighed i problemkommunerne og i problembebyggelserne.

Regeringens Byudvalg har forsøgt sig med en lang række initiativer, som har rettet sig mod dels at afhjælpe problemerne i de ramte bebyggelser, dels at »sprede« flygtninge, indvandrere og dårligt stillede danskere over et bredere område. Nogle af de gennemførte initiativer har SF's fulde støtte. Det gælder f.eks. omprioriteringen af det almene byggeri, etableringen af beboerrådgivere, kvarterløft-projekter, boligsociale projekter, køb af anvistingsretten til private udlejningsejendomme, erhvervelse m.v. af bygninger til brug for den kommunale integration af flygtninge m.v. samt helhedsorienteret byfornyelse.

Derimod finder SF ikke at den indførte forsøgsadgang i forbindelse med anvistning af almene boliger er videre heldig. En række kommuner har hermed tilsyneladende troet at have hjemmel til at afvise flygtninge m.v. til boliger, som er beliggende i særligt ramte bebyggelser.

Samlet set finder SF, at de gennemførte initiativer ikke slår til, hvilket også den løbende diskussion om flygtninge og indvandrere viser. Den altafgørende årsag er, at så længe der mangler relevante boliger i mange kommuner, hjælper »spredningsinitiativer« ikke, og hvis der var relevante boliger overalt ville det

i sig selv give en større spredning - formentlig nok til, at enhver form for tvang over for befolkningen kan undgås.

SF ønsker derfor, at der rettes op på situationen ved, at der gennemføres forslag, som

1. sikrer, at alle kommuner hurtigst muligt opfylder en nærmere fastsat mindstegrænse for antallet af almene boliger,
2. giver kommunerne adgang til at lade almene boligorganisationer købe ejerboliger og private udlejningsboliger på markedsvilkår og omdanne dem til almene ældreboliger, almene ungdomsboliger eller almene familieboliger,
3. giver kommunerne anvistingsret til hver 4. ledige lejlighed i alle former for udlejningsejendomme og i private andelsboligforeninger.

Ad 1

I dag er fordelingen af de almene boliger meget skæv. Nogle kommuner, f.eks. Hvidovre og andre kommuner på Københavns vestegn, har en stor andel af almene boliger, andre har stort set ingen. Det gælder f.eks. Hørsholm og Gentofte, og det betyder, at personer, der ønsker at få anvist en bolig i en af disse kommuner, ikke kan få det.

Det skal der rettes op på ved, at en bestemt procentdel af boligerne i alle kommuner skal være almene boliger. Denne procent fastsættes på et lavt niveau i landkommuner, hvor behovet typisk vil være beskedent, højere i bykommuner og højest i hovedstadsområdet, hvor behovet er størst. Konkret foreslås, at antallet i hovedstadsregionen fastsættes til 20 pct., i bykommuner til 15 pct. og i øvrige kommuner til 2,5 pct. af kommunernes samlede boligmasse.

Som instrument til at opfylde kravet kan kommunen iværksætte nybyggeri eller opkøbe eksisterende ejendomme.

Det vil tage nogle år at få kravet opfyldt overalt, hvorfor der skal fastsættes en rimelig overgangsordning. For at sikre, at kommunerne hurtigst muligt bestræber sig for at opfylde kravet, skal kommuner, der ikke opfylder mindstekravene, ikke kunne give byggetilladelse til andre former for byggeri, medmindre boligministeren giver tilladelse hertil. Kommunerne